

เพื่อให้ความรู้ด้านพระพุทธศาสนาและส่งเสริมให้กำลังพล ทอ. มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ
วันพระพุทเจ้า ผู้เป็นศาสดาเอกในโลก

วิสาขบูชา เป็นวันที่สำคัญที่สุดวันหนึ่งในทางพระพุทธศาสนาเพราะ เป็นวันประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพานของพระพุทเจ้า ซึ่งบังเอิญมาตรงกัน คือวัน ๑๕ ค่ำ เดือนวิสาขะ (เดือน ๖) ซึ่งบาลีเรียกว่า “วิสาขะ” พุทธศาสนิกชนทั่วโลกจะจัดให้มีพิธีวิสาขบูชาเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในประเทศไทยจะจัดงานฉลองวันวิสาขบูชายิ่งใหญ่กว่าทุกประเทศ มีการประดับโคมไฟทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองโคลัมโบ

ความเป็นมาของวันวิสาขบูชา มีดังนี้ เมื่อก่อนพุทธศักราช ๘๐ ปี ในวันเพ็ญเดือนวิสาขะ ณ สวันลุมพินีวัน ซึ่งอยู่ระหว่างเมืองกบิลพัสดุ์กับเมืองเทวทหะต่อกัน พระนางสิริมหามายาเหสีของ พระเจ้าสุทโธทนะ ได้ประสูติพระโอรสพระองค์หนึ่ง ซึ่งในเวลาต่อมาได้รับการขนานพระนามว่า “สิทธัตถะ” เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะทรงเจริญวัยจนมีพระชนม์ ๑๖ พรรษาแล้ว ก็ได้เสด็จเข้าสู่ พระราชพิธีอภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงยโสธรา หรือพิมพา และทรงเสวยสุขอยู่จน พระชนม์ ๒๙ พรรษาก็ทรงมีพระโอรสองค์หนึ่ง พระนามว่า “ราหุล”

เจ้าชายสิทธัตถะ ได้พิจารณาเห็นความเปลี่ยนแปลงของโลกของชีวิต ทรงเห็นว่า ไม่มีอะไรที่เป็นสาระแก่นสารเลย ทุกสิ่งทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้พระองค์ทรงเบื่อหน่ายในโลกียสุข จึงได้เสด็จออกบวช โดยได้เสด็จไปศึกษายังสำนักอาจารย์ต่าง ๆ อยู่หลายปี แต่ก็ไม่ทรงบรรลุผลสำเร็จ ในที่สุดพระองค์ก็ทรงปลีกไปแสวงหาทางตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง จนกระทั่งพระชนม์ได้ ๓๕ พรรษา

ในวันเพ็ญเดือนวิสาขะ ก่อนพุทธศักราช ๔๕ ปี เจ้าชายสิทธัตถะก็ได้ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา หลังจากที่พระองค์ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้วก็ทรงใช้เวลาทั้งหมดที่มีอยู่ออกประกาศศาสนา ให้แพร่ไปทั่วชมพูทวีป พระองค์ทรงสอนมุ่งให้ประชาชนตั้งอยู่ในความสงบ ขยันขันแข็งในการ ทำมาหากินในทางสุจริต ฯลฯ เป็นเวลาถึง ๔๕ ปี ทรงสามารถวางรากฐานพระพุทธ-ศาสนา ได้อย่างมั่นคงทั่วประเทศอินเดีย จนกระทั่งมีพระชนม์ได้ ๘๐ พรรษา ก็ทรงดับขันธปรินิพพาน ที่ระหว่างต้นสาละคู่ แขวงเมืองกุสินารา ในวันเพ็ญเดือนวิสาขะเช่นกัน

โดยเหตุที่เหตุการณ์ที่สำคัญในชีวิตของพระพุทเจ้า ๓ ครั้ง คือ วันประสูติ วันตรัสรู้ และวันปรินิพพาน ได้มาประจวบในวันเดียวกันเช่นนี้ จึงนับว่าเป็นความมหัศจรรย์ยิ่ง เมื่อถึงวันสำคัญเช่นนี้ พุทธศาสนิกชนทั้งหลายจึงได้พร้อมใจกันบูชาพระองค์

พิธีวิสาขบูชา ไม่อาจทราบได้ว่าเป็นพิธีที่นิยมกันมาแต่ครั้งใด ปราภฏแต่ในคัมภีร์มหาวงศ์ พงศาวดารลังกาว่า สมัยเมื่อพระพุทธศาสนารุ่งเรืองอยู่ในลังกาทวิปราวพุทธศักราช ๔๒๐ พระเจ้าแผ่นดินในช่วงนี้ล้วนเป็นเอกอัครศาสนาปฐมภก ที่ได้ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาตลอดมา ปราภฏพระนามที่ทรงทำพระราชพิธีวิสาขบูชาประจำปี เป็นการใหญ่หลายพระองค์ เช่น พระเจ้าภาติกราช เป็นต้น ส่วนในประเทศไทย ประชาชนจะประกอบพิธีบูชาในวันเช่นนี้มาแต่เดิมหรือไม่ ไม่ปราภฏชัดในที่ใด

ในประเทศไทย สมัยรัชกาลที่ ๓ พระองค์ได้ทรงจัดให้มีเทศน์ปฐมสมโพธิว่าด้วยเรื่องราวของพระพุทธเจ้า ตั้งแต่ประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน ครั้นถึงสมัยรัชกาลที่ ๕ พระองค์ได้โปรดให้พระบรมวงศานุวงศ์ และข้าราชการฝ่ายในเดินเทียนและสวดมนต์ที่พระพุทธรัตนสถานอีกแห่งหนึ่ง^๑

จัดทำโดย : กองอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
คณอก.จัดกิจกรรมส่งเสริมให้กำลังพลของ ทอ.มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ

